

Stege opfattet det saaledes, at den høitærede Minister nærmest maa vide, hvorledes han efter sin Stilling under de nuværende Forhold finder det nødvendigt paa den tarveligst mulige Maade at holde Statsmaskineriet i Gang. — Diskussionen fra igaar skal jeg ikke komme ind paa; naar man logisk skulde forklare den høitærede Ministers Uttringer, er jeg uegtelig ikke enig med ham i disse.

Bøffen: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) kunde ikke forstaa den Distinktion, som jeg tillod mig at fremsætte imellem sædvanlige Lovforslag og et Lovforslag af denne Natur, idet jeg gjorde gjældende, at for et Lovforslag som dette, navnlig med Hensyn til det Spørgsmaal, som har været opløst som tvivlsomt, nemlig om Tidsfristen for Lovens Gyldighed, skjønner jeg ikke rettere, end at Regjeringen maatte bære Ansvar, jeg tør sige det udelukkende Ansvar. Jeg skal da forklare det ærede Medlem hvorfor, Forklaringen ligger saa uhyre nær. Bestemmelsen af, hvilken Tidsfrist en Lov som denne bør have, kan udelukkende være afhængig af, hvilken Fremgangsmaade Regjeringen ønsker at anvende for at komme til en endelig Finantslov, saa jeg fortaar ikke ganske den høitærede Conseilspræsidents Genstilling, at han vilde overlade Folkethinget den videre Bedømmelse af, hvor lang Fristen skulde være, thi det forekommer mig uegteligt, at det er ingen anden end Regjeringen istand til at kunne bestemme. Vi kjende ikke den høie Regjerings Beslutninger eller hvilken Veien vil følge for at naae til det Resultat, som vi selvfølgelig alle maa ønske, nemlig at naae til en endelig Finantslov. Jeg vilde ganske vist være lidet tilbøjelig til at acceptere et Forslag som det, der var antydet af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), at sætte Fristen for Lovens Gyldighed til November eller December, thi dermed vilde vi fra vor Side have godkjendt, at Statsstyrelsen, Administrationens Gang rettelig bør kunne forfattes ved midlertidige Finantslove i et saa langt Tidsrum som indtil November eller December, og derom haaber jeg dog, at Alle maa være enige, at saadanne midlertidige Finantslove ere i den Grad utilfredsstillende for Administrationens Gang, at Ingen kan ønske eller vil være med til at acceptere, at denne Tilstand kan fastsættes indtil November eller December.

Clausen: Jeg maa dog gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Han sagde, at dersom jeg, før jeg talte igaar, havde læst Lovforslaget, vilde det have været uønskeligt for mig at stille Spørgsmaalet om Tidsfristen for denne Lovs Gyldighed. Det var netop det, jeg havde; jeg havde læst Lovforslaget, og dersom det ærede Medlem havde fulgt med igaar, vilde han ogsaa have hørt, at jeg tydelig og klart fremstillede

min Mening om, hvorledes jeg forstod det. Men da Lovforslaget er affattet saaledes, at det kunde give Anledning til Tvivl, stillede jeg mit Spørgsmaal for at faae en Erklæring af den høie Regjering, og en saadan Erklæring skader aldrig. Med Hensyn til det Spørgsmaals Besvarelse, jeg har stillet idag, er Lovforslaget ligesaa uheldigt, idet der staar: „det for Rigsdagen fremlagte Finantslovsforslag“. Vi have 2 Finantslovsforslag, der ere fremlagte for Rigsdagen, et i Efteraaret og et den 27de Mai. Der kunde nu være Tvivlsspørgsmaal om, hvilket af dem Regjeringen vil henholde sig til. Lad nu være, jeg hørte fra Ministerbordet, idet jeg blev afbrudt, at det ikke var det sidste, og lad saa være, at det, der er Tale om, er det i Efteraaret fremlagte, saa er der jo ogsaa store Poster paa dette; og naar det ærede Medlem taler om, at jeg maa vide, hvad der er „nødvendige, løbende Udgifter“, saa ved dog det ærede Medlem, at der imellem Regjeringen og ham og mig er stor Forskjel paa, hvad man fortaar ved „nødvendige, løbende Udgifter“. Regjeringen sætter jo i Reglen Nødvendigheden meget større, end vi andre sætte den. Jeg tror i Virkeligheden ikke, at det ærede Medlem har Anledning til at angribe mig, fordi jeg gjør nogle Bemærkninger, der ere nødvendige for at faae Situationen saa klar som vel muligt.

Winther: Det har været mig meget kjært at høre den sidste Udtalelse af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bøffen). Jeg vil ikke selv stille et Forslag nu for at sætte ham istand til at vise, at han mente, hvad han sagde; men jeg vil hense til det ærede Medlem, om han ikke vil foreslaa Sagens Behandling afbrudt, for at der kunde leynes Tid til at stille det Endringsforslag, som vi nu vide, kan blive stillet, fordi der er Mand nok til at stille det. Der er 15 Mænd, som ville stille det Forslag, som nu ikke er kommet frem paa Grund af manglende Tid; derved vil det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds faae Leilighed til at vise, at han ønsker at stemme for denne Forandring, denne Begrændsning af den Tid, i hvilken Lovforslaget skal gjælde. Det gaar mig imidlertid her, ligesom det gik mig med Hensyn til Sagen i det Hele, at jeg, som ikke kjender ærede Medlemmers vise, hemmelige Raad og Betragtninger af denne Sag, ikke tør være med til at gjøre Noget, som kunde komme dem, som man siger, som en Mand med en Slæde i veien. Derfor henstiller jeg til det ærede Medlem, om han ikke vil sørge for, at han selv og vi Andre, som ønske i dette Tilfælde at følge ham, kunne komme til at faae dette Endringsforslag diskutert her i Thinget og vedtaget, da han jo netop selv mener, at det var bedre end dette Lovforslag uforandret, som det nu foreligger. Det skal jeg altsaa tillade mig at henstille, idet jeg ikke tør